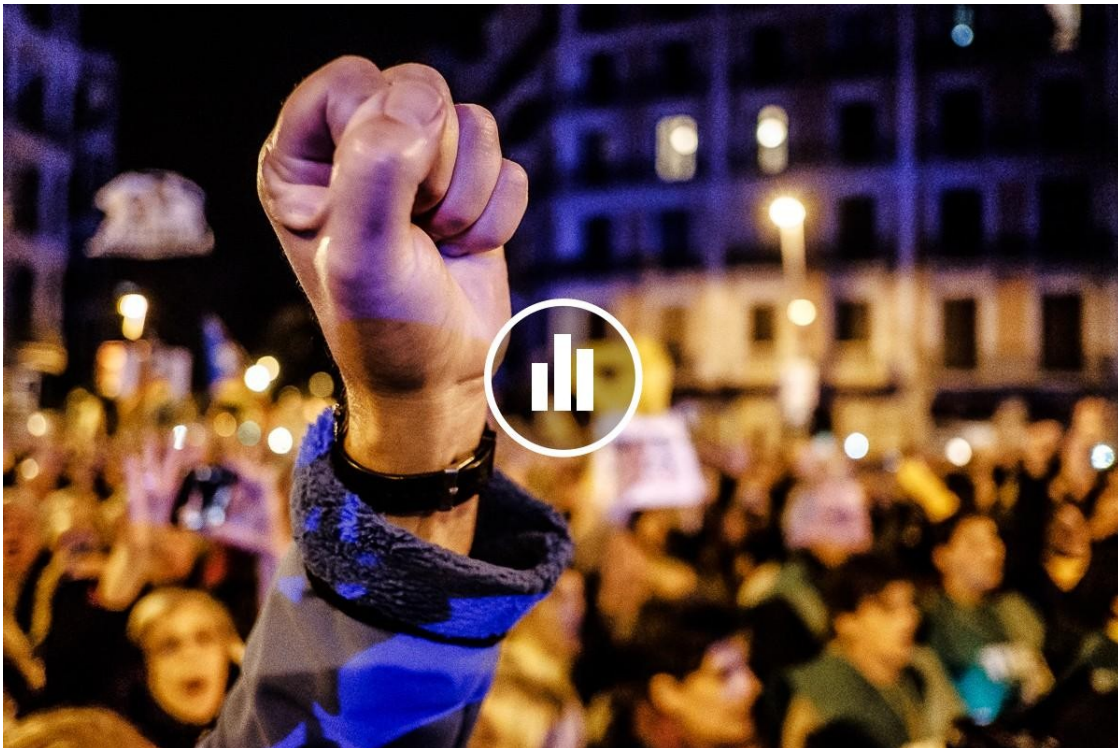

El Bages és la comarca que reclama menys el poder per al poble

Menys de la meitat de catalans volen que les decisions les prenguin prioritàriament la ciutadania, però on més es defensa és al Pla de l'Estany, seguit de l'Alt Penedès i la Segarra

Manifestació recent, amb el lema «Sí a la república i al govern legítim», a Barcelona. | Adrià Costa

El procés català ha estat un episodi paradigmàtic de la política en què la ciutadania ha arrossegat les institucions i els partits, marcant-los el pas i el ritme. L'apoderament viscut per la població ha servit per defensar aquest procés com un exemple de funcionament "de baix a dalt", fins al punt d'encunyar l'expressió del dret a decidir com a eufemisme del dret a l'autodeterminació en què queda més clara la participació col·lectiva i la deliberació.

En el full de ruta de la nova etapa, a més, Quim Torra va posar èmfasi dimarts en el rol de la ciutadania, en apel·lar a més mobilitzacions i en l'activació imminent del procés constituent (<https://www.naciodigital.cat/noticia/162170/torra/crida/mobilitzaci/activar/ja/proc/constituent>). Una iniciativa, la segona, que requerirà una participació i implicació directa fins i tot més intensa, amb una successió de debats territorials i sectorials per definir els fonaments de la Constitució catalana.

En un moment en què la democràcia representativa està en crisi, processos com aquest es venen com una alternativa per renovar les formes, adoptant accions pròpies de la democràcia directa. Ara que els pressupostos participatius estan cada cop més estesos als municipis, la deliberació i presa de decisions des de la base cotitzen a l'alça. Tot i això, realment els catalans reclamen que la

ciutadania tingui més poder a l'hora de prendre decisions? I a tot arreu ho fan amb la mateixa intensitat?

El cert és que, segons les enquestes del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO), aquest no és un clamor hegemònic i, en la majoria dels casos, ni tan sols majoritari. En els baròmetres d'aquest organisme, des del 2015, s'hi pregunta com es voldria que es prenguessin les decisions a Catalunya, podent respondre en una escala en què 0 implicaria que la ciutadania ho decidís tot directament i 10 suposaria que els polítics en serien plenament els encarregats. I les respostes poden sorprendre.

Molt a prop del punt intermig

En tots els casos, la nota mitjana ha estat el 4 -en l'enquesta del juny passat, l'última, el resultat va ser just aquest-, és a dir, molt a prop del punt central, el 5, el qual equivaldria a la situació intermitja. En el darrer baròmetre, un 44,9% van situar-se entre el 0 i el 4 -defensant un poder de decisió prioritàriament de la ciutadania-, un 32,9% en el 5, i tan sols un 18,8% voldria un rol preponderant dels polítics.

I en les respostes, no hi ha una diferència notable segons posicionament respecte la República. L'enqu Coastat independentista sí que se situa més a prop de cedir més poder per al poble, però no excessivament més que l'unionista: un 32,2% del primer col·lectiu ho puntua amb 4 o menys (amb un 3,8 de mitjana), i ho fa un 24,3% del segon (amb un 4,1 de mitjana). De fet, si es fa l'anàlisi per comarques, el resultat també pot ser inesperat.

Algunes comarques, poc representades

Recopilant les dades de tots aquells catalans que es posicionen en les darreres 10 enquestes (16.081 amb total) es pot aconseguir una quantitat de respostes rellevant en la majoria de comarques que permet fer un gràfic orientatiu. Malgrat tot, del Moianès no hi ha dades, i n'hi ha poques (menys de 50) en les següents comarques: Vall d'Aran, Solsonès, Pallars Jussà, Pallars Sobirà, Cerdanya, Ribera d'Ebre, Alt Urgell, Terra Alta, Priorat, Alta Ribagorça i Garrigues. Llevat d'aquests 12 casos, per tant, el resultat pot ser orientatiu en la resta de comarques.

I en aquests, quina és la comarca on més enquestats reclamen una capacitat de prendre decisions sobretot dels ciutadans? És el Pla de l'Estany (59,6%), seguit de l'Alt Penedès (57%), Segarra (55,8%), Baix Penedès (54,4%) i Maresme (53,9%). I per contra, on hi ha més gruix de catalans que aposten per dotar d'un poder principal els polítics és al Bages (30,5%), seguit del Pla d'Urgell (27,2%), Osona (23,7%), Barcelonès (23,5%) i Vallès Oriental (23,4%), quasi empatat amb el Berguedà (23,3%).

Participació i independentisme

En el següent mapa, es pot consultar, clicant en cada comarca, el seu percentatge d'enquestats en els darrers deu baròmetres que reclamen més poder per a la ciutadania (dada amb què estan pintades de forma escalada les comarques) i els que en volen més per als polítics, la nota mitjana que en surt d'aquesta pregunta en l'escala de 0 a 10, el nombre d'enquestats que s'hi recullen (per valorar el grau de representativitat) i fins i tot el percentatge de vots de JxCat, ERC i CUP obtinguts el 21-D, per comparar si les ganes de democràcia directa equivalen amb el pes de l'independentisme.

De fet, si es consulta el mapa ja publicat amb les dades sobre el suport a la independència per comarques

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/159895/quina/comarca/independentista/catalunya>) , es pot observar que curiosament els colors són fins i tot relativament oposats. Amb unes comarques interiors més tenyides de fosc per l'elevat suport a la República i que, en aquest cas, en canvi, estan més clares, mentre que la costa és molt més participativa (el cas de les comarques

fosques de muntanya, com ja s'ha dit, són poc representatives per agrupar escasses respostes).

**MAPA DE COMARQUES, SEGONS EL GRAU DE SUPORT A QUE LES DECISIONS LES
PRENGUI SOBRETOT LA CIUTADANIA, EN LES RESPOSTES ALS 10 ÚLTIMS BARÒMETRES
DEL CEO (2015-2018)**